

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาประเทศจะเป็นไปอย่างสัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับการพัฒนาคน เป็นสำคัญ การศึกษา เป็นหนทาง อันคับคั่งที่มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคน การใ้ทางการศึกษาตลอดจน ปลุกฝังค่านิยมในการอ่านจำเป็นต่อง เริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะ " . . . เด็ก คือ ทรัพยากรที่ นานางแห่งหนึ่งของชาติ มีคุณค่า เทียบทรัพยากรอย่างอื่นใดทั้งหมด ถ้าทรัพยากร เหล่านี้ ซากการอ่านบ่มารงแล้ว ชาติจะมีแต่ทรัพยากรที่กร่อนดู่ เป็นเชื้อโรค ก็ทำให้ทรัพยากร เหล่านี้ไร้คุณค่าไป ผลเสียที่จะได้รับในอนาคต คือ "ชาติ" ซึ่งมีคนของชาติล้วนแล้ว แต่เป็นโรคและกร่อนดู่ . . ." ¹ รัฐบาลในแต่ละประเทศพยายามจัดการศึกษาให้แก่ ประชาชนอย่างทั่วถึงที่สุด การวางแผนการศึกษาก็ การมีเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ก็คือ สิ่งเหล่านี้เป็นความพยายามของรัฐในการวางแผนพัฒนากำลังคนของประเทศ แต่จากความเป็นจริงที่ปรากฏมาตลอดระยะเวลาของ แผนการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่แรก จนถึงแผนระยะที่ 4² จำนวนเด็กที่ผ่านการศึกษภาคบังคับแล้ว แต่ยังอ่านหนังสือไม่ออก หรือปัญหาของการ "ลืมหนังสือ" เมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว ยังปรากฏจำนวนมากอยู่ เนื่อง ๆ เพื่อกำจัดปัญหาเหล่านี้ รัฐได้มีความพยายามในการก่อตั้งศูนย์การศึกษา นอก โรงเรียนในเขตจังหวัดต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้มีการอ่านและกิจกรรมการอ่านมากขึ้น แต่ความพยายามของรัฐ เพื่อใ้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาในการพัฒนาคนจะดำเนินไป ไม่ไ้ หากปราศจากการปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน เสียแต่แรกเริ่มกระบวนการ

¹ วิสิทธิ์ จินตวงศ์, "หนังสือภาพชวนอ่าน" วารสารห้องสมุด 14 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2513): 13.

² สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2520).

จากคำกล่าวข้างต้นที่ว่า "เด็กเป็นทรัพยากรสูงค่าของประเทศ" และความจริงที่ว่า "เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า" การเริ่มหลอหลอมและปลูกฝังลักษณะบางประการแก่เด็กจะต้องทำด้วยความรอบคอบ คอยเป็นคอยไปและด้วยความเข้าใจ อันดี โดยเฉพาะเรื่องการรักการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน¹ เด็กแต่ละคนแตกต่างกันในความสามารถ โอกาส ตลอดจนองค์ประกอบของความพร้อมในการอ่าน อันได้แก่ ระดับความฉลาดหรือสภาวะของจิตใจ ภูมิหลังที่เป็นประสบการณ์ (คือ การพูดและระดับการเข้าใจ) ทักษะคิดทางสังคมและความรู้สึก รวมทั้งความสามารถส่วนตัวและความสามารถในการเล่นหรือการร่วมมือกับเด็กอื่น ๆ และท้ายสุดคือ สภาพทางร่างกาย² ปัจจัยที่แตกต่างกัน เหล่านี้มีผลต่อการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านมาก นอกจากนี้แล้วการจะปลูกฝังหรือแนะนำการอ่านแก่เด็กยังจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยที่จะคงพิจารณาถึง ลักษณะแห่งวัยกับการอ่านที่เด็กสนใจ³ ซึ่งจำแนกได้ตามระดับชั้นเรียนตั้งแต่อนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (อายุตั้งแต่ 3-12 ปี) อันเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการฝึกนิสัยรักการอ่านแก่เด็ก ในช่วงเวลาดังกล่าวแต่ละช่วง เด็กมีพัฒนาการการอ่านที่แตกต่างกันไปเล็กน้อยตามความสนใจที่เปลี่ยนไป และมีสิ่งหนึ่งที่เด็กในช่วงอายุเหล่านี้ให้ความสนใจร่วมกัน นั่นคือ ความสนใจในการ์ตูน (Cartoon) หรือ คอมิกส์ (Comics) ซึ่งเป็นการ์ตูนเรื่อง เฟรด เจ. ล็อกแนล (Fred J. Schonell) พบว่า จำนวนร้อยละของเด็กที่อ่านการ์ตูน เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 8-14 ปี สูงถึง 98 % และจะลดลงตามลำดับ เมื่อเขาสู่วัยรุ่น ช่วงอายุสูงสุดของการอ่าน คือ 11 ปี เด็กที่อ่านการ์ตูนจะไม่มีข้อกั้นทางการเรียน เพศ หรือฐานะทางครอบครัว เด็กที่เรียนเก่งมาก ๆ อ่านการ์ตูนได้เท่ากับเด็กที่เรียนลาหลังในชั้นเดียวกัน เด็กผู้ชายอ่านการ์ตูนมากพอ ๆ กับเด็กผู้หญิง และเด็กจากครอบครัวฐานะ

¹ Fred J. Schonell and Elizabeth Goodacre, The Psychology and Teaching of Reading, 5th ed. (Edinburgh: Oliver and Body, 1974), p. 31.

² บันลือ พฤษะวัน, วรรณกรรมกับเด็ก (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522), หน้า 37.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

คืออ่านการ์ตูน เรื่อง เกี่ยวกับเด็กครอบครัวยากจน¹ แนนซี ลาร์ริก (Nancy Larrick) ยังใ้คองว้ถึงจำนวนหนังสือการ์ตูนที่จำหน่ายในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 1964 วามีถึง 30 ล้านเล่มต่อเดือน และหนังสือการ์ตูนแต่ละเล่มจะเวียนกันอ่านใ้คองน้อย 3 คน สถิติเหล่านี้แสดงถึงควำมสำคัญอันค้ำค้ำของหนังสือการ์ตูนคองการอ่านของใ้คองในวัยอายุค้ำกลำว สำหรับเหตุผลที่ใ้คองอ่านการ์ตูนนั้น ลาร์ริก ใ้คองว้ถึง

1. หนังสือการ์ตูนสนองควำมคองการของใ้คองที่มีคองการผจญภัยและกิจกรรมค้ำ ค้ำ
2. การ์ตูนมีเนื้อหำสั้น และเหตุการณใ้คองเรื่องค้ำเนินไปคองว้รวคเร็ว ซึ่งหมำยถึงใ้คองจะใ้คองรับควำมสนก ควำมพอใจคองว้รวคเร็ว นำค้ำนค้ำ
3. หนังสือการ์ตูนอ่านงำย ใ้คองอ่านหนังสือการ์ตูนใ้คองใ้คองคองค้ำค้ำควำมหมำยลึค้ำซึ่ง แม้กระทั่งใ้คองอ่านหนังสือใ้คองคองก็สมำรถอ่านเรื่องใ้คองใ้คองอศำค้ำค้ำรูปภำพประคอง
4. หนังสือการ์ตูนหำค้ำงำยในชุมชนค้ำง ค้ำ เป็นหนังสือรำคำถุค้ำและมีจำหนำยใ้คอง
5. แนวค้ำค้ำงำยใ้คองว้วำ ใ้คอง คองการรวมกลุม เมื่อใ้คองคนอื่น ค้ำ อ่านหนังสือการ์ตูน ใ้คองที่ไม้อ่านจะรู้สึกแปลกและใ้คองค้ำงำย ไม้เขำพวกใ้คอง ค้ำ จึงพำค้ำกันอ่านหนังสือการ์ตูนใ้คองใ้คองค้ำงำย ค้ำ
6. มีใ้คองจำนวนมำค้ำที่ไม้อะไร้อ่านค้ำค้ำวำหนังสือการ์ตูน ใ้คองเหล่านี้ไม้อสมำรถหำหนังสือที่ค้ำอ่านใ้คอง หรือขำงค้ำงำยไม้อทรำววำมีหนังสือที่ค้ำและนำอ่านมำค้ำค้ำ²

¹Schonell, The Psychology and Teaching of Reading, pp. 174-175.

²Nancy Larrick, A Parent's Guide to Children's Reading, rev. ed. (New York: Doubleday and Co., 1964), p.106.

นอกจากนี้ สโกลแนล โกลด์วอร์ปไว้ในงานของเขาว่า ในทางจิตวิทยาถือว่า
 ชั้นตอนในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก ๆ นี้ เป็น เรื่องปกติและในบางครั้งก็เป็น เรื่อง
 จำเป็น แต่เป็นความเหมาะสมและการตัดสินใจของผู้ที่รับนิคมอบในการที่จะแยก
 เด็ก ๆ ออกจากการ์ตูนที่มีเนื้อหาสาระไม่เหมาะสมและจัดหา หรือแนะนำให้เด็ก ๆ
 ใ้ครูจกหนังสือการ์ตูนที่จะให้ทั้งความคึ้น เตนแฉญกัยใน เนื้อเรื่อง และให้ประโยชน์เพิ่มพูน
 ความรู้ในคานตาง ๆ ในเวลาเดียวกัน¹ แนนอนที่สคที่เรำไม่สามารดแยกเด็ก ๆ ใ้ไ้
 จากหนังสือการ์ตูนไ้โดย เกิดชาค และการห้ามเด็กก็เทากัย เป็นการ เรง เรำให้เด็กอยากร
 อานสิ่งทีห้ามนั้น เพิ่มขึ้น นอร์มา ฟอกซ์ เม เซอร์ (Norma Fox Mazer) กลาวว่า
 เธอไม่ เห็นควยกับการที่พอแมบางคนห้ามลูกอานหนังสือการ์ตูน ทัย เธอเห็นว่าการ อาน
 นั้นยอมนำไปสู่การ อานมากขึ้นทุกขณะ (Reading leads to more reading) และ
 เด็ก ๆ จะพัฒนารสนิยมในการ อานของทน เองมากขึ้น ซึ่งหมายถึงการ อานสิ่งอื่น ๆ
 นอกเหนือจากหนังสือการ์ตูน เม เซอร์ยัง เชื่ออีกว่า เด็ก ๆ มีสามัญสำนึกของทน เอง
 เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เพียงแค่ประสภารณของพวกเขำไม่ เทำเทียมผู้ใหญ่เท่านั้น นอกจาก
 นี้เด็ก ๆ ยังมีจินตนาการกวางไกลกว่าผู้ใหญ่มากนั้ จึงไม่เป็นการสมควรที่จะหยุดยั้ง
 หรือชักขวางความคิดจินตนาการของ เด็กควยการปึกโอกาสในการ อานของ เขา² อันที่จริง
 การ อานหนังสือการ์ตูนของ เด็กนั้นไ้เขาจะไม่ไ้รับประโยชน์อะไรอย่างทีคนสวนมาก
 เขาไ้ใจ หนังสือการ์ตูนทีคึ้นนั้นจะ ปะเปิดโอกาสในการ อานแก่เด็กถึง 2 ระดับ คือ ชั้นแรก
 เขาจะอานฉาน ๆ อยางรวกเร็ว ไ้โดยครูปภาพประกอภให้เขาไ้ใจ เนื้อเรื่องและตอมา เด็ก
 จะอานอยางละ เอียก เกีย เนื้อหาและสวนปลั๊กอยในรูปภาพอยางครบถวน

ละ เมียค ลิมอักษร นักการศึกษาทานหนึ่งมีความ เห็นว่า หนังสือการ์ตูนน่าจะ
 ช่วยสง เสริมการ อานของ เด็กไ้³ เพราะจากความเป็นจริงในตางประเทศทีมีการทดลอง

¹ Schonell, The Psychology and Teaching of Reading, p.175.

² Norma Fox Mazer, "Comics, Cokes and Censorship", Top of the News 32 (January 1976): 167-170.

³ ละ เมียค ลิมอักษร, "การ์ตูนมีคุณค่าทางการศึกษาอย่างไร" จันทร์เกษม
 15 (กันยายน 2518): 24-30.

กันมาและในประเทศ เราซึ่งสามารถสังเกตได้จากข้อเท็จจริงรอบ ๆ ตัวเราว่า เด็ก ๆ อ่านการ์ตูนกันมากขึ้นและชอบอ่านกันทุกคน แม้เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาก็ยังมีการอ่านหนังสือการ์ตูน โดยในเหตุผลว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ดี นอกจากนี้ ละเมียด ลิมอักษร ยังได้เสนอว่า หลักสำคัญในการส่งเสริมการอ่าน คือ การกระตุ้นให้เกิดความอยากและหนังสือการ์ตูนสามารถทำหน้าที่นี้ได้ แต่การจะนำหนังสือการ์ตูนมา เป็น เครื่องมือให้เด็กสนใจการอ่านนั้น ควรอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึง ถึงลักษณะที่ดีของหนังสือการ์ตูน ดังนี้

1. คำบรรยายประกอบภาพควรพิมพ์หรือเขียนตัว کوچکพอสมควร และใช้ตัวสะกดที่ถูกต้อง
2. พิมพ์ชัดเจน สะอาด และอ่านง่าย
3. ภาพควรถูกต้อง ครบถ้วน และเหมาะสมกับเรื่อง
4. ตัวละครควรมีลักษณะคล้ายชีวิตจริง
5. ไม่ชักค่อศีลธรรมอันดี เชื้อชาติ หรือศาสนา¹

ทั้งนี้บุคคลที่พึงรับผิดชอบในการแนะนำหนังสือที่ดีแก่เด็ก ซึ่งได้แก่ ผู้เขียน หรือสำนักพิมพ์ โรงเรียนหรือครู ผู้ปกครอง และบรรณารักษ์ ควรเอาใจใส่และร่วมมือในการมอบความรับผิดชอบนี้ เหนือสิ่งอื่นใดเป็นพิษภัยแก่เด็กซึ่งเป็นอนาคตของชาติ เพื่อเน้นถึงความสำคัญของการค้นคว้าพัฒนาการการอ่านของเด็ก เจือ สตะเวทิน นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง แสดงความเห็น ว่า "...การ์ตูนมีประโยชน์มากเหลือเกิน เราใช้การ์ตูนเป็นวิธีทาง นั่นคือ ครู บิคา มารดา ผู้ปกครอง และบรรณารักษ์ ควรใช้ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูน เป็นทาง เชื่อมไปสู่ความสนใจในการอ่านหนังสืออื่น ๆ ..."²

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 27-28 .

² กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสัมมนา เรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี (กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2510), หน้า 106 .

คำกล่าวข้างต้นนี้ได้แสดงถึงความตระหนักในบทบาทของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อการอ่านของ เด็ก และจากจุดนี้เองผู้วิจัยมีความสนใจอยากทราบต่อไปถึงทัศนคติหรือความคิด เห็นของ เด็กในวัยที่ถือกันว่าเป็นช่วงที่อ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ที่มีต่อหนังสือการ์ตูน ในประเทศเราการศึกษาเรื่องนี้มีการจัดทำขึ้น เป็นหลักฐานชัดเจนไม่มากนักและเป็นการศึกษาใน เวลาที่ยาวไปนานแล้ว ในปัจจุบันวงการการ์ตูนขยายตัวขึ้นทุกขณะและมีการผลิตออกมาในหลายรูปแบบ ทั้งหนังสือการ์ตูน เรื่องยาว นิตยสารการ์ตูน การ์ตูน เล่ม เล็ก ราคาถูก เป็นต้น ในโอกาสที่ศึกษาเช่นนี้ นับ เป็นช่วงเหมาะสมต่อการศึกษารื่องดังกล่าว และนอกเหนือจากการ เรียนรู้ ถึงความคิด เห็นของ เด็กซึ่ง เป็นผู้อ่านหรือลูกค้าโดยตรงของสิ่งพิมพ์การ์ตูน เหล่านั้นแล้ว ผลพลอยได้จากงานวิจัยจะเป็นการยืนยันถึงจุดเด่น จุดค้อย ของการ์ตูน เหล่านั้น เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ เป็นประโยชน์ในอนาคตได้ก็ แต่การจะศึกษาให้ครอบคลุมถึงการ์ตูนประเภทต่าง ๆ ทั้งหมดย่อมไม่อาจทำได้ในคราว เดียว ดังนั้นในการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยจึง เลือกนิตยสารการ์ตูน เป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากความจริงที่ว่านิตยสารการ์ตูนในบ้านเรา เป็นที่นิยมอ่านในกลุ่มเด็ก ๆ และในปัจจุบันมีแนวโน้มการผลิตนิตยสารการ์ตูนใหม่มาครองฐานขึ้น กวาทศวรรษที่ผ่านมา ผลจากการศึกษาทัศนคติของ เด็กซึ่ง เป็นผู้อ่านโดยตรงย่อมจะเป็นประโยชน์เพิ่มเติมแก่ผู้ที่ เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการ การอ่านและการ เรียนรู้ของ เด็ก นับตั้งแต่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครูบรรณาธิการ ตลอดจนถึงผู้ผลิตนิตยสารการ์ตูนและหน่วยงานระดับ ชาติที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการศึกษาและจริยธรรมของ เยาวชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งให้ทราบถึง

1. ประเภทของการ์ตูนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชยอ่าน
2. ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาคอนิตยสารการ์ตูนในค่านรูปแบบ ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ การใช้ภาษาและประโยชน์
3. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศและชั้น เรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาคอนิตยสารการ์ตูนในค่านรูปแบบ ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ การใช้ภาษาและประโยชน์

นิยามศัพท์

1. นิติสารการรค้น หมายถึง สิ่งพิมพ์การรค้นที่มีกำหนดออกวางจำหน่ายเป็นรายเน่นอน เช่น รายบักษหรือรายเคื่อน ในเล่มมีเนื้อหาหลายคาน เช่น การรค้นช่าขัน เกมเลนคาง ๆ เน่นความบันเทิง เป็นสำคัญ ในงานวิจัยครั้งนี้ ใค้แก่ นิติสารการรค้นที่มีรายชื่อกิ่งนี้ การรค้นมหาสนุก ชัยพฤษการรค้น ตฤคตา เบบี่ เพือนการรค้น เพือนรัก เยาวชน รักยม และ หนุจา

2. โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนในความคูลแลของสำนักงานการประณคศึกษา กรงเทพมหานคร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประณคศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศีกษาธิการ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จำกัดขอบเขตในเรื่อง

1. ศีกษาทรศนะของนักเรียนชั้นประณคศีกษาปีที่ 3 และชั้นประณคศีกษาปีที่ 6 โดยถึอว่านักเรียนชั้นประณคศีกษาปีที่ 3 ซึ่งมีอายุระหวาง 8-10 ปี เป็นชวงเวลาที่เค็กมีความสนใจในการอ่านการรค้นมากที่สุด และเค็กนักเรียนชั้นประณคศีกษาปีที่ 6 ซึ่งมีอายุระหวาง 10-12 ปี อันเป็นชวงเขาส่ววัยร่น ความสนใจในการอ่านการรค้นจะลดลงตามลำดับ¹ นักเรียนชั้นประณคศีกษาที่ไซ เป็นกลุมคัวอยางประชากร เป็นนักเรียนในโรงเรียนสศีกษาสังกัดสำนักงานการศีกษากรงเทพมหานคร จำนวน 5 แหง เลือกรโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งกระจายทัวเขตกรงเทพมหานคร กลุมคัวอยางประชากรไซนักเรียนแหงละ 60 คน ประณคศีกษาปีที่ 3 และประณคศีกษาปีที่ 6 อยางละ 30 คน ทั้งชายและหญิง จำนวนนักเรียนทังสิ้น 300 คน

2. นิติสารการรค้น 9 รายชื่อกิ่งศีกษาเก็บคัวอยางเพือการวิจัยจากฉบับที่พิมพ์จำหน่ายในปี 2525 ตั้งแต่เค็กมถึนายนถึงเค็กธันวาคม เพือกลุมคัวอยางประชากรจะโคขอมูลทัวแบบสอตามทึคชนชางทันสมัยและเพือความสะควกของผูวิจัยในการเก็บคัวอยางนิติสารการรค้น

¹Schonell, The Psychology and Teaching of Reading, p.31.

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษางานวิจัยและ เอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาประวัติการค้นและนิตยสารการค้น การดำเนินงานและการผลิตของทางประเทศและของประเทศไทย
3. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรตามเกณฑ์ที่พึงไว้
4. สร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งกำหนดให้ทราบถึง
 - 4.1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
 - 4.2 ทรรศนะเกี่ยวกับนิตยสารการค้นทั้ง 9 รายชื่อ ในด้านรูปเล่ม ราคา ภาพการค้น คอลัมน์ การใช้ภาษาและประโยชน์
 - 4.3 ขอควรปรับปรุงแก้ไขในนิตยสารการค้น
5. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เตรียมการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้การประมวลผลด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS เพื่อแสดง
 - 5.1 ความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อการค้นประเภทต่าง ๆ เป็นอัตราส่วนร้อย
 - 5.2 ความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อนิตยสารการค้นจากประสบการณ์เดิม เป็นอัตราส่วนร้อย
 - 5.3 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อนิตยสารการค้นในด้านรูปเล่ม ราคา ภาพการค้น คอลัมน์ การใช้ภาษาและประโยชน์ เป็นอัตราส่วนร้อย
 - 5.4 ความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อนิตยสารการค้น เป็นอัตราส่วนร้อย
 - 5.5 ความสัมพันธ์ของเพศและชั้นเรียนต่อความพอใจในนิตยสารการค้นด้านรูปเล่ม ราคา ภาพการค้น คอลัมน์ การใช้ภาษาและประโยชน์ ด้วยการใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (CHI SQUARE)

สมมติฐานการวิจัย

เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความพอใจในนิตยสารการค้นในปัจจุบันแตกต่างกันตามเพศและชั้นเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการค้นและผลต่อการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาไม่มากนัก

งานวิจัย เหล่านั้น เป็น เหตุจูงใจประการ หนึ่งใญ่งานวิจัยปราร ณาที่จะศึกษาในสภาพปัจจุบัน อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากการค้นในทองคลาคขณะนี้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงมากขึ้น และมีหน้าที่ เกี่ยววของคอพฒนการการ อานของ คเกกไยนมือ เชามามีบทพาทคองการ การ คนเพิ่มขึ้น คง เนใคจากการจักรางวัดคาง ๆ แกแนคการคนที่มีคณภาพ หเอมาจะสมคอการอานของ คเกก หรือการจักประชมสัมมนา เพื่อการ พฒนการคน เป็นคน หเลานนี้ นับ เป็นการ กาวสการ เปลียน แปลง ที่ ควร แกการ ศึกษา อายงยิง

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2504 ลาวรรณ โจนเจลา ไค้ทำการวิจัย " ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็กชั้นประถมปลาย (ป.5 - ป.7) " โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็ก เพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อเด็กวัยนี้และเพื่อศึกษาถึงพัฒนาการทางคานภาษาของ เด็ก ผู้วิจัยไค้ใช้การสุ่มตัวอย่างโรงเรียน เพื่อสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็กชั้นประถมปลายจากเด็กนักเรียนชั้น ป.5 - ป.7 อายุตั้งแต่ 8 - 15 ปี

ในโรงเรียน 12 แห่ง ไค้เลือกโรงเรียนประเภทต่าง ๆ คือ โรงเรียนสาธิตสหศึกษา 2 แห่ง โรงเรียนประชาบาลตัวอย่างสหศึกษา 2 แห่ง โรงเรียนประชาบาลธรรมดาสหศึกษา 2 แห่ง โรงเรียนรัฐบาลชาย 1 แห่ง หญิง 1 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ขนาดใหญ่ชาย 1 แห่ง หญิง 1 แห่ง และโรงเรียนราษฎร์ขนาดเล็ก ชาย-หญิง อย่างละ 1 แห่ง รวมจำนวนนักเรียนที่คอบแบบสอยตามประมาณ 1,800 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอยตาม ผลจากการศึกษาสรุปไค้ดังนี้

1. เด็กชายชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่า เด็กหญิง และเด็กชายชอบเรื่อง กึ่ง เคนโลคโคเนมากที่สุด แต่เด็กหญิงชอบ เรื่อง เทพนิยายมากที่สุด
2. เด็กนักเรียนชั้น ป.5 ชอบเรื่อง เกี่ยวกับสัตว์มาก เด็กนักเรียนชั้น ป.6 ชอบเรื่องตลกขบขันมาก และเด็กนักเรียนชั้น ป.7 ชอบเรื่องผจญภัยมาก
3. เด็กนักเรียนชายและหญิงชั้น ป.6 และ ป.7 คองการใ้ให้การคูนมีคัวหนังสือบรรยาย แต่เด็กนักเรียนชั้น ป. 5 ชอบใ้ให้การคูนมีรูปภาพฉากโคเนทุกหน้า

4. เด็กชายและเด็กหญิงชอบเรื่องสั้นจบในฉบับเดียว เหมือนกันทุกชั้น และเด็กส่วนมากชอบอ่านการ์ตูนโดยทั้งรูปภาพและอ่านเรื่องตลอดเล่ม
5. เด็กส่วนมากเลือกซื้อการ์ตูนเอง โดยพลิกดูข้างในก่อน
6. เด็กชายและเด็กหญิงจะอ่านคำบรรยายในการ์ตูนละเอียดทุกตอน
7. เด็กชายได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนมากกว่าเด็กหญิง เพราะเมื่อตีใจคำพูดบางคำในการ์ตูน เด็กชายจะพูดคำขำขอย ๆ จนตลกปาก แต่เด็กหญิงจำไว้เฉย ๆ ไม่นำไปใช้
8. เด็กนักเรียนชั้น ป. 5 จะรู้สึกว่าตนเองหรือเพื่อนทันสมัยมาก เมื่อพูดถึงคำศัพท์แสลงต่าง ๆ ที่มาจากการ์ตูน
9. เด็กส่วนใหญ่มักจะสะกดภาษาไทยตามที่พบเห็นจากการ์ตูนเสมอ
10. เด็กชายชอบวาดรูปการ์ตูนที่ตนชอบ แต่เด็กหญิงมักลองทำทำให้เหมือนการ์ตูนที่ชอบ และเมื่ออ่านการ์ตูนแล้ว เด็กชายจะรู้สึกสนุกกว่าเด็กหญิง¹

จากผลการวิจัยข้างต้น เห็นได้ว่าการ์ตูนมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งชายและหญิงในวัยอายุ 8-12 ปี มาก เพราะเด็กมีพัฒนาการทางความคิดและประสบการณ์จากการ์ตูนที่ตนอ่าน มีการเลียนแบบและการ์ตูนยังให้ความรู้สึกของการเป็นคนทันสมัยและ "การเขฮาพวก" ภาย

ต่อมาในปี 2514 มีการวิจัยเกี่ยวกับการ์ตูนในอีกแนวหนึ่งโดย ประสงค์ สุธสิทธิ์ ใน "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อ่านความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษ

1 ลาวรรณ โฉมเจลา, "ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กชั้นประถมศึกษา (ป.5 - ป.7)" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2505), หน้า 75-76.

ที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการค้นเรื่อง ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 " มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรูความเข้าใจของนักเรียนระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษ 3 ประเภท คือ

1. บทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ
2. บทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน
3. บทเรียนที่ผูกเนื้อเรื่อง เป็นการค้นเรื่อง

ในงานวิจัยนี้จะเห็นว่า มีการใช้การค้นเป็นตัวแปร เหตุ พหุสอยความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรูความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 90 คน จากโรงเรียนโพธาราม "โพธารามเสนา" อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน เพื่อทำแบบทดสอบที่ต่างกัน 3 ชุด โดยให้ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงปะปนในทุกกลุ่ม ผลคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 3 กลุ่มนำมาวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างของสถิติ โดยใช้ t -test ซึ่งสรุปผลจากการทดลองได้ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่ผูกเนื้อเรื่อง เป็นการค้นเรื่อง อยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนและกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ ส่วนกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่แตกต่างไปจากกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ สำหรับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงภายในกลุ่มที่อ่านบทเรียนเดียวกัน ปรากฏว่าในกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่ผูกเนื้อเรื่อง เป็นการค้นเรื่อง และกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนนั้น นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนในกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ ปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่แตกต่างกันนัก

งานวิจัยของประสงค์ สุรสิทธิ์ ได้ช่วยยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า เกิดในวัยประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ประมาณ 8-15 ปี เป็นช่วงที่ชอบอ่าน

การคุ้นมากและหากนำความจริงนี้มาประยุกต์กับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการอ่านและความเข้าใจของเด็ก ก็จะมีเป็นความก้าวหน้าของวงการศึกษาก็จะเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการ ตลอดจนนิสัยการอ่านของเด็กอีกด้วย¹

งานวิจัยเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งในปีต่อมา (2516) ได้แก่ การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2515² ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของสุนัช ศรีสง่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทใด เรื่องใด คอลัมน์ใด และศึกษาว่าความสนใจของเด็กแตกต่างกันไปตามเพศ อายุ ลำดับการเกิด อาชีพบิดามารดาหรือไม่ โดยทำการสำรวจเก็บข้อมูลจากหนังสือการ์ตูนที่จำหน่ายในท้องตลาดขณะนั้น (2515) จำนวน 12 รายชื่อ และแจกแบบสอบถามแก่ประชากรซึ่งเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) โรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และโรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา-ประสานมิตร จำนวน 662 คน แบบสอบถามซึ่งใช้ เป็นเครื่องมือการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

1. สอบถามรายละเอียดส่วนตัว
2. สอบถามความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูน แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า กำหนดค่า 3 ระดับ คือ สนใจมาก สนใจปานกลาง สนใจน้อย
3. สอบถามนิสัยรักการอ่าน รายละเอียดในการอ่านและความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน

¹ ประสงค์ สุรสิทธิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อ่าน ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนและบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515), หน้า 35-39.

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่สนใจ เรื่องการคุ้นเคยแต่ละประเภท และหาการยอดละของนักเรียนแต่ละกลุ่มซึ่งมีความสนใจในการอ่าน เรื่องการคุ้นเคยแต่ละประเภท รวมทั้งการยอดละของนักเรียนทั้งหมดที่มันส์และรายละเอียดในการอ่านหนังสือการ์ตูนต่าง ๆ กัน จากนั้นใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความสนใจในหนังสือการ์ตูนระหว่างกลุ่มที่ศึกษา ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนแตกต่างกันตามเพศ รัศมีอายุ ลำดับการเกิดและอาชีพบิดามารดา ผู้ปกครอง ทั้งรายละเอียดดังนี้ คือ นักเรียนชายสนใจการ์ตูนเกี่ยวกับสัตว์ประหลาดมาก และนักเรียนหญิงสนใจการ์ตูนเกี่ยวกับความรักมาก ส่วนความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนที่มีลำดับการเกิด เป็นลำดับแรกสนใจการ์ตูนชาชินตลกทั่ว ๆ ไปมาก นักเรียนที่เกิด เป็นลำดับกลางสนใจการ์ตูนเกี่ยวกับการผจญภัยมาก และนักเรียนที่เกิด ลำดับท้ายสนใจการ์ตูนเกี่ยวกับสัตว์ประหลาดมาก ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนตามลำดับอายุ ปรากฏว่านักเรียนรัศมีอายุ 8 ปี สนใจการ์ตูนประเภทวรรณคดีหรือนิทานมาก นักเรียนอายุ 9 ปี และ 10 ปี สนใจการ์ตูนชาชินตลกทั่ว ๆ ไปมาก และลำดับสุดท้ายพิจารณาถึงความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพราชการ ลูกจ้าง ค้าขายและปฏิบัติงานโดยอิสระอาชีพนั้นแตกต่างกันดังนี้ คือ นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพราชการ และลูกจ้าง สนใจการ์ตูนชาชินตลกทั่ว ๆ ไปมาก นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย สนใจการ์ตูนประเภทวรรณคดีหรือนิทานมาก และนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำไร่ทำสวน สนใจการ์ตูนเกี่ยวกับผีมาก¹

งานวิจัยของสวนิช ศรีสง่า นับ เป็นอีกก้าวหนึ่งของการพยายามศึกษาถึง การคุ้นเคยในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ทราบซึ่งถึงบทบาทของการคุ้นเคยประเภทต่าง ๆ ตลอดจนลักษณะ

¹สวนิช ศรีสง่า, "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2515" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 53-60.

ความสนใจแบบต่าง ๆ ที่เด็กมีให้กับการ์ตูน เป็นการสนับสนุนความคิดที่ว่าควร เริ่มปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของ เด็กด้วยการแนะนำการ์ตูนที่เด็ก ๆ เด็ก หรือการนำการ์ตูนมา เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอทเรียนแก่เด็กในสวนวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและ การเรียนรู้ ดังปรากฏในงานวิจัย เรื่องต่อไป

ในปี 2522 ประเสริฐ มาสุปรีดิ์ ได้แสดงถึงคุณค่าของการ์ตูนในฐานะที่ เป็นตัวแปรต่อความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนของ เด็กระดับประถมศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ในงานวิจัย " การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนวิชาสร้าง เสริมประสบการณ์ ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยหนังสือการ์ตูนและการสอนตามปกติ " โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่น เกี่ยวกับชื่อเรื่อง ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลอง เป็น นักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 60 คน โดยเลือกนักเรียนที่โคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนวิชาสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ภาคปลาย ปีการศึกษา 2522 ระหว่างค่าแห่ง เปอร์ เซนต์ไทล์ที่ 26-75 ซึ่งมีจำนวน ทั้งหมด 72 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง เพื่อแบ่ง เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผู้วิจัย ได้สร้าง เครื่องมือทดลอง ซึ่งใช้กับกลุ่มทดลอง คือ หนังสือการ์ตูน เรื่องการรักษาความ สะอาดของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ ใช้อุปกรณ์การสอน ได้แก่ รูปภาพ โปสเตอร์ และของจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนได้นำ มาทดสอบก่อน เรียนและ เมื่อเรียนบทเรียนจบแล้ว โดยทดสอบกับทั้ง 2 กลุ่ม การ วิเคราะห์ข้อมูลได้คำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความ แตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t -test ผลจากการทดลองปรากฏว่ากลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูน ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่ากลุ่ม ควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ

1 ประเสริฐ มาสุปรีดิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนวิชา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยหนังสือ การ์ตูนกับการสอนตามปกติ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหา- วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522), หน้า 29-31 .

งานของประเสริฐ มาสุปรีดิ์ เน้นชี้ถึงการนำการ์ตูนมาประยุกต์กับบทเรียน ซึ่ง เป็นหนทางการนำการ์ตูนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง และปลอดภัยแก่การ เรียนรู้ และสติปัญญาของเด็ก

จากการทบทวนวรรณกรรมซึ่งเป็นงานวิจัยทั้ง 4 เรื่องข้างต้น จะเห็นได้ว่า การ์ตูนเริ่ม เข้ามามีบทบาทสำคัญ เรื่อยมาในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ลักษณะการอ่านหรือการ เริ่มนำการ์ตูน เขามา เสริมหรือแทนบทเรียนของนักเรียนใน ระดับ ประถมศึกษา เป็นพิเศษ ซึ่งผลของความคิดแนวใหม่ได้ปรากฏในงานวิจัยของ ประเสริฐ มาสุปรีดิ์ และประสงค์ สุธสิทธ์ ผู้วิจัยทั้ง 2 มีความเห็นตรงกันในอันที่จะเสนอแนวทาง ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษ โดย เน้นในส่วนของการปลูกฝังการรักการอ่านและ พัฒนาการด้านการ เรียนรู้และความ เข้าใจในการอ่าน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนังสือการ์ตูน นั้น งานวิจัยของลารรณ โฉมเฉลา ได้แสดงถึงผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือ การ์ตูนของเด็กชั้นประถมปลาย และได้ผลสรุปที่แสดงถึงความแตกต่างในการอ่านระหว่าง เด็กหญิง และ เด็กชาย อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนต่อเด็กชายและเด็กหญิง ตลอดจนความ สนใจที่แตกต่างกันในการค้นประเภทต่าง ๆ ซึ่งออกมา งานของสุนัน ศรีสง่า ได้ผลสรุป ยืนยันในผลวิจัยข้อนี้ และจากการทบทวนวรรณกรรมคานนี้พบว่างานวิจัยเกี่ยวกับหนังสือ การ์ตูนโดยตรงได้มีช่วงห่างกันมาก จากปี 2504-2516 และมาถึงปัจจุบัน เป็นเวลาเกือบ 20 ปี ช่วงเวลาดังกล่าวมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงในโลกหนังสือการ์ตูนมากมาย การ ปรับปรุงคุณภาพและลักษณะรูปแบบต่าง ๆ จะยังมีผลต่อการอ่านของเด็กในช่วงอายุดังกล่าว หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อห่วงใยใหญ่ใจของการศึกษาค้นคว้าต่อ เพื่อผลของงานจะได้ ยืนยันในข้อเท็จจริงนั้นในเวลาปัจจุบัน

งานวิจัยต่างประเทศ

ในการทบทวนวรรณกรรมต่างประเทศโดย เน้น เรื่องราว เกี่ยวกับการค้นหานี้ ผู้วิจัยได้จำกัดความไม่ทันสมัยของข้อมูลและอุปสรรคในการ เข้าถึงข้อมูลหรือสารนิเทศ นั้น ๆ ผู้วิจัยจึงจำต้อง เลี่ยงมาศึกษางานวิจัยที่มุ่งด้านความสนใจในการอ่านของเด็ก โดย เฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งมีงานวิจัยที่พอเป็นแนวทางได้ ดังนี้

ในปี 1971 โทมัส วิลเลียม คาวน์เนน (Thomas William Downen) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจในการอ่านของเด็กนักเรียนแต่ละคนในระดับชั้น (เกรด) 3, 4 และ 5 ศึกษาจากโรงเรียนของรัฐฟลอริดาที่คัดเลือกแล้วด้วยการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละคนในระดับ เกรด 3, 4 และ 5 และเพื่อศึกษาว่าความสนใจในการอ่านของเด็กนักเรียน เหล่านี้แตกต่างกันไปตามเพศ ระดับชั้น ความสามารถ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) เพศมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นและเพศมีความสัมพันธ์กับความสามารถ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) หรือไม่ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นนักเรียนประมาณ 1,100 คน จากโรงเรียน 14 แห่ง จากการตอบแบบสอบถามถึงประเภทของหนังสือที่ถือการอ่าน และเรียงลำดับประเภทหนังสือที่ผู้วิจัยจำแนกไว้ให้ 28 ประเภท ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามพบว่า เด็กชายสนใจหนังสืออนิเมชัน หนังสือประวัติศาสตร์ หนังสือแนะนำวิธีทำสิ่งต่าง ๆ หนังสือกีฬาและหนังสือวิทยาศาสตร์มากกว่าเด็กหญิง และขณะเดียวกันเด็กหญิงสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับสัตว์ เทพนิยาย จินตนิยายสมัยใหม่ หนังสือเกี่ยวกับเด็กในสหรัฐและเด็กในดินแดนอื่น ๆ มากกว่าเด็กชาย เด็กนักเรียนแต่ละชั้นยังมีความสนใจในการอ่านต่างกัน คือ ความสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับสัตว์ลดลงจากระดับ เกรด 3 ถึง เกรด 5 ส่วนในระดับ เกรด 3 และ เกรด 4 ความสนใจในการอ่านอยู่ที่เทพนิยายมากกว่าเด็กนักเรียนในระดับ เกรด 5 ความสนใจในการอ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และเรื่องราวของเด็กในดินแดนอื่น ๆ มีค่าสูงอย่างเห็นได้ชัดในเด็กระดับ เกรด 3 มากกว่าระดับ เกรด 4 และ เกรด 5 ในส่วนที่เกี่ยวกับความสามารถมีความแตกต่างกันในความสนใจการอ่านหนังสือ 7 ประเภท คือ หนังสือวิทยาศาสตร์ หนังสือเรื่องสัตว์ เทพนิยาย หนังสือแนะนำวิธีทำสิ่งต่าง ๆ หนังสือเกี่ยวกับเด็ก ๆ ในสหรัฐ หนังสือเกี่ยวกับเด็กในดินแดนอื่น ๆ คำนิยมเลขคณิตของตัวแปรที่เป็นหนังสือนิยายอิงประวัติศาสตร์นั้นแสดงค่าความสนใจที่ไม่มีส่วนสัมพันธ์กัน แต่สำหรับค่านิยม เลขคณิตของตัวแปรที่เป็นจินตนิยายสมัยใหม่และหนังสือเกี่ยวกับเด็กในสหรัฐ แสดงให้เห็นว่าความสนใจในการอ่านของกลุ่มย่อยเพศหญิงมีสูงกว่ากลุ่มย่อยเพศชาย ในระดับชั้นเรียนเดียวกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความสามารถนั้น ความแตกต่างของค่าความสนใจอยู่ในระดับเพียง 1% ในการอ่านเทพนิยายเท่านั้น

ผู้วิจัยได้สรุปว่า ไม่มีแนวโน้มของความสนใจในการอ่านมากเกินกว่าในหนังสือ 14 ประเภทที่ผู้วิจัยจำแนกไว้ เพราะค่าความถี่เฉลี่ยของค่าความถี่ที่สามารถนำมาจัดลง ประเภทกลุ่มหนังสือที่กำหนดไว้ได้เป็นส่วนมาก มีเพียง 7% เท่านั้นที่เป็นหนังสือที่ไม่อยู่ในกลุ่มที่กำหนด¹

งานวิจัยของควาน์ เนนนี่ เห็นได้ว่ามีส่วนคล้ายงานของสวูนซ์ ศรีสง่า ซึ่งแสดงถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะส่วนบุคคลของเด็กอันมีผลต่อความสนใจในการอ่านของเด็กในระดับประถม แดงงานของสวูนซ์ มุ่งตรงถึงหนังสือการ์ตูน ขณะที่งานของควาน์ เนนศึกษาถึงหนังสือประเภทต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยทั้ง 2 เป็นแนวทางในการเสนอความจริงที่ว่า เด็กในระดับประถมศึกษา (8-15 ปี) มีการเลือกอ่านและความสนใจอ่านแตกต่างกันตามเพศ อายุ และชั้นเรียน เป็นอย่างน้อย เพราะในงานครั้งต่อ ๆ ไปอาจมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการอ่านของเด็กระดับนี้ได้

นอกเหนือจากงานวิจัยของควาน์ เนนแล้ว ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของเด็กในระดับประถมศึกษาที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ งานของโร เบิร์ต จอห์น โกร เวอร์ (Robert John Grover) เรื่องความสัมพันธ์ของความน่าอ่าน เนื้อหา ภาพประกอบ และลักษณะรูปเล่มของหนังสือในหอสมุดต่อการเลือกอ่านของเด็กนักเรียนในระดับเกรด 2 ในปี 1976 โกร เวอร์ ใ้คสุ่มตัวอย่างนักเรียน 52 คน ในระดับเกรด 2 ของโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ในหาคอบค่าตามถึงตัวแปรต่าง ๆ ของหนังสือที่มีอิทธิพลต่อการเลือกหนังสือ ได้มีการเก็บสถิติการยืมหนังสือของนักเรียนระดับเกรด 2 จากหอสมุดโรงเรียนนั้นเป็นเวลา 6 เดือน และเก็บรายชื่อหนังสือ 20 รายการที่นักเรียนระดับเกรด 2 ยืมมากที่สุด โดยจัดให้เป็นรายการชอชมาก และสุ่มตัวอย่างเลือก 20 รายการจาก 634 รายการที่มีการยืมเพียงครั้งเดียวให้เป็นรายการชอมน้อย จากจำนวน 40 รายการเหล่านี้ จะจัดแบ่งเป็น ชายชอบ และหญิงชอบ โดยคจากขอมลสถิติการยืมของหอสมุดโรงเรียนนั้น รายชื่อหนังสือที่ ชอชมาก และชอมน้อย ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ ปรากฏว่า

¹Thomas William Downen, "Personal Reading Interest as Expressed by Children in Grade Three, Four and Five in Selected Florida Public Schools," Dissertation Abstracts 32(May 1972): 6464 A - 6465 A.

หนังสือทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันตามตัวแปรดังนี้ คือ จำนวนหน้า ความน่าอ่าน จำนวนภาพประกอบ ลักษณะของภาพประกอบ ขนาดภาพ ตัวละครในหนังสือ โครงเรื่อง กิจกรรมต่าง ๆ ในหนังสือ และฉากของเรื่องในหนังสือ การวิเคราะห์ ขอมูลทางสถิติพบว่าจำนวนภาพประกอบและแบบของภาพ ตลอดจนโครงเรื่องบางประเภท มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเลือกอ่านหนังสือของ เด็กนักเรียนระดับ 2 นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังไ้รายงานถึงความแตกต่างในการเลือกอ่านตามเพศด้วย¹

งานวิจัยของโกรเวอ เป็นอีกแนวหนึ่งของการศึกษาถึงลักษณะการอ่านและความสนใจในการอ่านของ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาลักษณะส่วนตัวของผู้อ่าน โกรเวอมุ่งศึกษาถึงตัววัสดุการอ่านนั้นและลักษณะเฉพาะอันมีผลต่อการเลือกอ่านของเด็กชั้นประถม แนวการศึกษาลักษณะนี้ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่น่าสนใจ โดยเฉพาะเมื่อนำมาประยุกต์ศึกษากับหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่เด็กสนใจอ่านอยู่ เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงหนังสือขึ้น ๆ ให้ถึงระดับที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดเพื่อผู้อ่านได้ งานวิจัยของต่างประเทศทั้ง 2 เรื่องข้างกนี้มีจุดรวมอยู่ที่การศึกษาลักษณะการอ่านและความสนใจในการอ่านของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา อันเป็นระดับผู้อ่านที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาในครั้งนี้เช่นกัน แต่ยังเป็นที่น่าเสียดายที่ว่าการศึกษาโดยตรงถึงหนังสือหรือนิตยสารการ์ตูนนั้น ไม่มีปรากฏในลักษณะของสารนิเทศที่พิมพ์เผยแพร่ตลอดช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา แมแต่ในต่างประเทศเอง ทั้งที่สภาพปัจจุบันของตลาดหนังสือสภาพสังคมตลอดจนการศึกษาแผนใหม่อาจมีผลต่อการอ่านและความสนใจของเด็กในระดับนี้ได้ ผู้วิจัยตระหนักถึงจุดนี้ จึงมุ่งทำการศึกษาถึงนิตยสารการ์ตูนในลักษณะต่าง ๆ ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการปลูกฝังสิ่งดีงามแก่ชีวิต ให้ได้ผลประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติในส่วนรวมอัน เป็น เป้าหมายสำคัญของการศึกษา

¹ Robert John Grover, "The Relationship of Readability, Context, Illustrations and other Format Elements to the Library Book Reference of Second Grade Children," Dissertation Abstracts 37 (February 1977): 4672 A.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทราบถึงธรรมชาติและความต้องการของ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนต้นนิตยสารการ์ตูนที่จำหน่ายในท้องตลาด อันจะเป็นแนวทางให้ครู บรรณาธิการ และ
ผู้ประกอบการ ตลอดจนคนผู้เกี่ยวข้องกับระดับถึงบทบาทของนิตยสารการ์ตูน
2. เป็นแนวทางให้มูลนิธินิตยสารการ์ตูนปรับปรุงและผลิตงานในลักษณะที่
เป็นที่ต้องการของผู้อ่าน โดยจัดทำเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจ
ของเด็กนักเรียนซึ่งเป็นผู้อ่านส่วนใหญ่ เพื่อให้ผู้อ่านได้ประโยชน์และความบันเทิงเต็มที่
จากนิตยสารการ์ตูน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย